

Ceret presenta totes les dimensions de l'obra polimorfa de Picasso

El Museu d'Art Modern de Ceret presenta les incursions de Pablo Ruiz Picasso en l'univers de les arts aplicades amb una gran exposició que reuneix 400 obres entre pintures, ceràmiques, tèxtils, tapissos, joies i orfebreria.

El Museu d'Art Modern de Ceret (MAMC) continua la seva trajectòria i programació d'exposicions dominada per la imponent figura del qui va transformar la capital del Vallespir en "Meca del cubisme". En efecte, les estades de 1911 a 1913 de Picasso a la ciutat van ser determinants tant per a la història de l'art i del cubisme com per a la creació del mateix museu, el 1950. Després d'haver presentat, el 1997, una exposició a l'entorn de la invenció dels *papiers collés*, el MAMC proposa ara una nova mostra que intenta ensenyar l'evolució de l'objecte en el treball de Picasso i com va ser un dels elements permanents de la seva inspiració. L'exposició "Picasso, pintor d'objectes i els objectes del pintor" s'obre amb una desena d'olis i quadres, com la famosa *Natura morta amb gerro i pomes* de 1919. Una obra d'inspiració cezanniana que molts especialistes consideren un autoretrat indirecte del mestre. L'autoidentificació de Picasso amb les fruites permet al MAMC d'iniciar la mostra de manera significativa i donar el pas a les sales següents dedicades als treballs de ceràmica de l'artista. Moltes de les obres presents al museu de Ceret havien quedat inèdites fins ara o s'havien vist poc sovint, com la *Dona amb els cabells verds*, del 1948. Una peça de gran originalitat que no s'havia presentat al públic des dels anys seixanta. El MAMC dedica tres de la seves sales als treballs de ceràmica de Picasso i reuneix unes 200 obres d'aquest període, que va coincidir

amb la instal·lació de Picasso a Vallauris, a la Costa Brava francesa, en acabar la Segona Guerra Mundial. En aquest poble de llarga tradició terrissera, Picasso va entrar en contacte amb el taller Madoura de Suzanne i Georges Ramié.

Encara que el pintor havia estat iniciat en les tècniques de la ceràmica el 1906 pel basc Paco Durio i havia col·laborat el 1929 en la decoració de nombrosos gerros al taller de Jean Van Dongen, va ser durant el període de Vallauris que aquest gènere va prendre tota la seva dimensió en la trajectòria de l'artista. Amb la creació de més de 4.000 obres, la ceràmica dona la possibilitat a Picasso de lligar forma i color, així com pintura i escultura, i permet al MAMC d'iniciar el propòsit de l'exposició. Per a Josefina Matamoros, conservadora del MAMC, "Picasso participa en una de les revolucions plàstiques més importants del segle XX, la de l'abolició de la jerarquia entre les belles arts i les arts decoratives. Supera aquesta frontera, la creació deixa de ser tancada en disciplines autònomes per accedir a la modernitat". La mostra vol ser també el testimoni de l'incansable agilitat que permetia a Picasso de passar de l'objecte representat a l'objecte imaginat i a l'objecte afaïçonat per no parlar de l'objecte editat. A fi de comptes, l'exposició ofereix una lectura poc habitual i transversal de l'obra polimorfa de Picasso, com la sala dedicada al seu treball de joier. El MAMC presenta una trentena de peces de joieria, tant de metall com fetes en ceràmica, poc ensenyades fins

En el sentit de les agulles del rellotge: *Natura morta, bust, copa i paleta*, 1932. *Cara*, 1937. *Còdol gravat*. *Dona amb els cabells verds*, 1948. *Cap de dona*, 1950. *Retrat de dona (Françoise)*, 1950. *I Fruitera oval*.

ara, com les pensades i regalades per Picasso a la dona de Manolo Hugué, Tote, a la galerista Gertrude Stein o a la seva amant Dora Maar. Aquesta sala, amb la dedicada als treballs de realització d'orfebreria i de vaixel·la de plata, representa segurament l'aspecte més innovador de la mostra i és fruit de les investigacions de l'estudiosa Clare Finn. Les relacions de Picasso amb les arts decoratives es complementen amb l'exposició de tapissos, que es presenten amb llurs cartrons d'estudis, com també d'una

mostra significativa de les recerques de vestuaris per a diverses obres teatrals. El fons gràfic, vídeo o fotogràfic del Museu Nacional de l'Òpera de París permet copsar la posada en pràctica del vestuari i dels decorats de Picasso per a obres com *Parade*, *Tricorne* o *Mercur*.

Amb al finalitat d'oferir aquesta visió transversal de l'obra del més gran creador del segle XX, el MAMC ha aprofitat els préstecs d'institucions o col·leccions franceses i internacionals de més prestigi. La gran mostra "Picasso, pintor d'ob-

jectes i objectes del pintor" es pot veure al MAMC fins el 19 de setembre, però amb l'elecció de Lilla com a capital europea de la cultura viatjarà fins al nord de l'estat francès i s'exposarà a partir del 9 d'octubre a La Piscine - Musée d'Art et d'Industrie André Diligent de Roubaix, que és un dels centres de recerca i d'exposicions dedicat a les arts decoratives amb més renom que hi ha a tot Europa.

Eric Forcada